

'Metoda' osvjetjava životinjsku bitku u poslovnom svijetu i imbecilni oblik zabave koja je kroz razne reality emisije naseljena u svakodnevnu život

PIŠE JASMINA PARIĆ

Nakon odlične premijerne predstave "Zločin i kazna", Drama splitskog HNK izišla je pred publiku s novim djelom, suvremenim komadom katalonskog dramatičara Jordija Galcerana "Metoda" u režiji Želimira Mesarića. Djelo je pretpremijerno odigrano u Šibeniku, a sada se preselilo u Split, na scenu GKL-a. Izbor toga teksta mudar je i siguran potez: jednostavno, "Metoda" je namijenjena najširoj publici, gotovo da ne postoji ona generacijska ili društvena kategorija koje se njezina tema ne tiče.

"Metoda", poput jakog, nemiljenog i podrugljivog reflektora, osvjetjava dva itekako važna elementa naše svakodnevne: životinjsku bitku u poslovnom svijetu i imbecilni oblik zabave koja je kroz razne reality emisije naseljena u svakoj život.

Autor je našao zgodan put kojim je povezao te dvije nevoљe: svoja četiri kandidata za posao iz snova u međunarodnoj tvrtki (Elvis Bošnjak, Bruna Bebić-Tudor, Ante Čedo Martinić i Nenad Srdelić) doveo je u tu tvrtku na završni razgovor gdje će doći do konačnog izbora, ali, umjesto koliko-toliko prihvatljivih metoda intervjuiranja, očekuje ih niz situacija koje nalikuju na Big brother, Trenutak istine, emisiju Donald Truma o zapošljavanju, Farmu ili ne-

PREMIJERA 'METODA' JORDIJA GALCERANA U REŽIJI ŽELIMIRA MESARIĆA

Zrcalno naše Big brother svakodnevne

MATKO BILJAK / SD

Glumci su ostvarili uvjerljive karaktere, jasno i precizno oslikane u prvom nastupu, a opet tajnovite i pune skrivenih pukotina

ki sličan projekt: ispitivača ne vide, dobivaju bizarse zadatke, pristaju na neugodnosti i ponuženja, a sve s ciljem eliminacije suparnika. Kao da je to malo, obznanjeno im je da je jedan od njih zapravo član komisije za zapošljavanje i da mogu sumnjati u preostalu trojicu.

"Metoda" sadrži i elemente

klasičnog krimića s neočekivanim obratima, a gledatelj je čitav vrijeme uključen u "istragu" bilo da pokušava razotkriti kriticu u redovima nadobudnih poslovnjaka, bilo da nagada koji će sljedeći zadatak poslati veliki brat.

Naviki na vrijedanje

Slika našeg života i vremena kroz Galceranovu prizmu nije ugodna, slični prizori mogu se vidjeti čim se odškrinu vrata većine poduzeća. A još je gore što su se ljudi tako lako navikli na ono što im se prodaje pod normalno i neizbjježno: da im se kopaa po privatnosti, vrijeda, potiče na medusobno maltretiranje i nepovjerenje i učas su usvojili kao poželjne sve one osobine ko-

je su se oduvijek držale odbojnima i nepristojnim: bezdušnost, nametljivost i tvrdoglavost. Slijede se ramenima, konstatira "to ti je kapitalizam" i vreba se na slabijeg kao u savani.

Međutim, "Metoda" nipošto nije mračan i težak komad. Naopak, vrlo je duhovit, zabavni i napet poput trilera, a konstrukcijom čak podsjeća na kompjuterske igrice u kojima se prelazi iz niže razine u višu. Kvartet jaka, suverenih glumaca – najbolja moguća podjela iz splitskog ansambla – ostvario je na sceni uvjerljive karaktere, jasno i precizno oslikane u prvom nastupu, a opet tajnovite i pune skrivenih pukotina. Izvedba i počiva isključivo na glumačkim kvalitetama, nema scen-

skih efekata koji bi im olakšali i dekorirali posao, što dodatno podcrtava scenografiju Vedrana Ivankovića s hladnim, sterilnim ambijentom "prostorije za sastanke". Kostimografija Nade Kromić, pak, daje naslutiti mnogo o pojedinom liku, od toga u kakvom stanu živi do toga kakav auto vozi.

"Metoda" Jordija Galcerana vjerojatno neće postati klasic svjetske književnosti, već pomalo staromodna kada reality showove zamijeni neka veća bedastoča, ali u ovom trenutku je pravo kazališno zrcalo naše svakodnevne u većini "civiliziranog" svijeta, a i na splitskoj se sceni našla kao kod kuće i može joj se predviđeti solidan uspjeh.

Di čemo večeras

Gradsko kazalište lutaka pokazalo se odličnim prostorom za manje dramske forme, a bilo je lijepo vidjeti da se na potezu od stotinjak metara dio publike uputio u zgradu HNK na balet "Bajadera", a dio u GKL na "Metodu". Mogućnost izbora uvijek je pozitivna, pogotovo u potpuno opustjelom centru grada.